

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/138/2025
Identifikačné číslo spisu:	4319203239
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4319203239.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. V., narodenej XX. E. XXXX, L. Ď. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Peter Ďurica s. r. o., Veľký Krtíš, SNP 711/25, IČO: 55 792 677, proti žalovaným 1/ K. Q. T., narodenej XX. L. XXXX, Š., U. XXX/X, 2/ M. T., narodenej XX. L. XXXX, Š., U. XXX/X, a 3/ Q. T., narodenej XX. R. XXXX, Š., U. XXX/X, všetci zastúpení advokátom JUDr. Ľudovítom Didim, Šahy, Hontianska cesta 4, o neplatnosť závetu a listiny o vydedení, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8C/45/2019, o dovolaní žalovaných 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 09. apríla 2025 sp. zn. 11Co/17/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 15. augusta 2024 sp. zn. 8C/45/2019 - 370 I. zastavil konanie v časti určenia, že závet poručiteľa R. T.É., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, posledne bytom U. XXX/X, Š., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, spísaný formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade so sídlom Hontianska cesta 4, Šahy, notárkou JUDr. Janou Kuchárikovou dňa 12.07.2001 pod sp. zn. N/137/2001, NZ/137/2001, ktorým poručiteľ vylúčil žalobkyňu z dedičstva po ňom je v rozsahu, ktorý zodpovedá 1-ci dedičského podielu zo zákona a v časti, ktorým vylúčil syna žalobkyne z dedičstva v rozsahu, ktorý zodpovedá dedičskému podielu zo zákona je neplatný, II. určil, že dôvody vydedenia žalobkyne U. V., uvedené v listine o vydedení zo strany poručiteľa R. T., rod. T., nar. 05.10.1959, posledne bytom U. XXX/X, Š., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, spísaný formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade so sídlom Hontianska cesta 4, Šahy, notárkou JUDr. Janou Kuchárikovou dňa 12.07.2001 pod sp. zn. N/137/2001, NZ/137/2001 nie sú dané a III. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ až 3/ v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 461 ods. 1, 2, § 469a ods. 1 písm. b), § 476 ods. 1, § 477, § 479 Občianskeho zákonníka a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, § 137 písm. d), § 144 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a § 137, § 194 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok a vecne tým, že práve poručiteľ neprejavoval dostatočný

záujem a nevyvíjal maximálne úsilie preto, aby sa mohol so žalobkyňou stretnúť a osobne viac zbližiť, keďže sa poručiteľ k svojej prvej dcére správal ako k cudzej osobe. Súd prvej inštancie poukázal na to, že poručiteľ nevyužil možnosť súdnej ochrany úpravy styku, inak ako bolo rozhodnutím súdu určené, nevyužil následne výkon rozhodnutia pri úprave styku s maloletými a neprejavoval fakticky žiadny záujem zo svojej strany, keď neposielal žalobkyni poštu, pozdravy ani darčeky pri príležitosti osláv alebo iných udalostiach alebo len tak bežne. Poručiteľ sa dcére nevenoval pri bežných činnostiach, neučil ju napríklad bicyklovať, plávať, nepripravoval sa s ňou do školy, nezaujímal sa o zdravotný stav svojej maloletej dcéry prostredníctvom matky ani lekárky, ako osoba povinná platiť, iba prispieval na jej výživu a aj to iba vo výške určenej súdom. Ďalej nevyužil svojou prítomnosťou možnosť zúčastniť sa na svätom prijímaní žalobkyne, ako i svadby, hoci bol riadne pozvaný. Súd prvej inštancie toto považoval za preukázané zhodným tvrdením žalobkyne a jej matky.

1.1. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že svojim nekonaním, respektíve opomínaním svojich povinností, ktoré mu vyplývali zo zákona o rodine, tak naplnil dôvod, pre ktorý NS SR rozhodnutím sp. zn. 4Cdo/32/2014 zo dňa 27.05.2014 jednoznačne vyslovil, že neprejavovanie opravdivého záujmu o poručiťľa vyvolané samotným poručiťľom, nie je naplnením zákonného dôvodu vydedenia. Súd pri posudzovaní dôvodu vydedenia hodnotil aj možnosti poručiťľa prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo a to najmä objektívne okolnosti, ktoré mohli viesť k tomu, že by bolo nemožné zo strany poručiťľa sa zaujímať o žalobkyňu. Avšak takéto dôvody pri ich vzťahu nevzhliadol.

1.2. Výpoveďou žalovanej 2/ mal súd prvej inštancie preukázané, že poručiteľ bol dobrý, láskavý a starostlivý otec, avšak súd prvej inštancie konštatoval, že iba vo vzťahu k dcéram z druhého manželstva a nebol preukázaný žiadny objektívny dôvod, prečo poručiteľ nebol takým otcom aj pre žalobkyňu. Prvostupňový súd mal za to, že žalobkyňa nemala možnosť ani len príležitosť prejavíť o poručiťľa opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavíť mohla a konštatoval, že ak by poručiteľ vyvinul maximálne možné úsilie aspoň na bežné príbuzenské vzťahy, tak vtedy by prichádzala do úvahy danosť dôvodu vydedenia. Súd prvej inštancie upriamil pozornosť aj na to, že skúmal dôvody vydedenia v čase, kedy bola listina o vydedení poručiťľom spísaná, t. j. 12.07.2001. Poukázal tiež na výpoveď žalovanej 2/, ktorá uviedla, že otec bol v dobrej kondícii a 50. narodeniny oslavoval so svojou rodinou a na jej narodeniny 16.09.2015 bol ešte v poriadku. Jeho choroba mala rýchly spád, zomrel XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v roku 2001, keď spísal poručiteľ listinu o vydedení, nebolo preukázané, že by potreboval starostlivosť v chorobe alebo v starobe od žalobkyne (mal 50 rokov a bol v dobrej životnej kondícii) a žalované zhodne uviedli, že ochorenie poručiťľa nabralo rýchly spád až v roku 2015. Z takto zisteného skutkového stavu so zhodnotením všetkých dôkazov samostatne, aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd prvej inštancie za to, že poručiteľ nestál o blízky príbuzenský vzťah so žalobkyňou, nevidel ju od jej 5 rokov veku, tento stav mu po 3 - 4 pokusoch bol ľahostajný, teda k tomuto sám prispel a preto neprejavovanie záujmu žalobkyne o poručiťľa nebolo žalobkyňou zavinené a dôvod vydedenia žalobkyne nebol daný.

1.3. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby konanie v časti určenia, že závet poručiťľa R. T., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, posledne bytom U. XXX/X, Š., ktorý zomrel XX.XX.XXXX, spísaný formou notárskej zápisnice na Notárskom úrade so sídlom Hontianska cesta 4, Šahy, notárkou JUDr. Janou Kuchárikovou dňa 12.07.2001 pod sp. zn. N/137/2001, NZ/137/2001, ktorým poručiteľ vylúčil žalobkyňu z dedičstva po ňom je v rozsahu, ktorý zodpovedá 1-ci dedičského podielu zo zákona a v časti, ktorým vylúčil syna žalobkyne z dedičstva v rozsahu, ktorý zodpovedá dedičskému podielu zo zákona je neplatný, zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 09. apríla 2025 sp. zn. 11Co/17/2025 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. potvrdil a žalobkyni priznal voči žalovaným 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z dôvodov

preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu. Pokiaľ ide o odvolacie námietky odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu a poukázal na jeho dôvody. Odvolací súd na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ sa poručiteľ nedomáhal súdnou cestou úpravy styku s maloletou, ako aj výkonu rozhodnutia, lebo to považoval vzhľadom na správanie matky za zbytočné, keďže s ňou mal dlhoročné spory, bolo to rozhodnutie samotného poručiteľa, ktoré v tom čase maloletá žalobkyňa nemohla žiadny spôsobom ovplyvniť. Tvrdenie žalovaných, že poručiteľ nechcel do sporu zaťahovať svoju maloletú dcéru, lebo by to ťažko psychicky znášala, bolo podľa odvolacieho súdu len v rovine hypotetickej, keď poručiteľ, nakoľko sa nestretával s maloletou dcérou - žalobkyňou, nevedel, ako psychicky znáša práve jeho nezáujem o ňu, pričom v konaní nebolo preukázané, že matka v styku bránila, keď pokusy poručiteľa o stretnutie sa s dcérou v škôlke, alebo škole (ako to popísal v konaní vypočutý svedok) nepreukazujú odmietanie, alebo zákaz matky na stretnutie s otcom a otec nebol zbavený ani obmedzený na svojich rodičovských právach, preto nebol dôvod, aby predškolské zariadenie odmietlo umožniť stretnutie s rodičom, pokiaľ tomu nebránil nastavený režim v zariadení. Odvolaciemu súdu sa javilo, že poručiteľ - otec žalobkyne zvolil jednoduchšiu cestu, nedomáhal sa zákonnou cestou umožnenia styku (ak mu v ňom bolo bránené) a veľmi rýchlo rezignoval na svoje právo stretávať sa so svojou dcérou. Odvolací súd konštatoval, že to bolo rozhodnutie poručiteľa, ktoré nemôže následne viniť z nezáujmu o jeho osobu žalobkyňu, ak si s ňou v detstve nevytvoril žiadny vzťah.

2.1. Pokiaľ žalované poukazovali na to, že práve matka žalobkyne neuniesla skutočnosť, že si otec založil novú rodinu a zo svojej dcéry urobila nástroj hnevu a pomsty voči svojmu bývalému manželovi - poručiteľovi, vracala mu uhradené výživné, na jej nesprávnu výchovu zameranú voči otcovi, uvedenú námietku vo vzťahu k žalobkyňi vyhodnotil odvolací súd ako bez právneho významu, nakoľko poukazovala na vzťah matky k svojmu bývalému manželovi, za ktorý žalobkyňa ako ich dcéra nemôže niesť žiadnu zodpovednosť a teda nemôže byť za ňu ani sankcionovaná formou vydedenia. Neprejavovanie záujmu žalobkyne o poručiteľa nebolo tak zavinené žalobkyňou, ale sa na tom podieľal významnou mierou sám poručiteľ. Za tejto situácie nemožno, podľa odvolacieho súdu, od žalobkyne spravodlivo žiadať, aby niesla zákonné dôsledky vydedenia. Odvolací súd sa stotožnil s s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli dané zákonné dôvody vydedenia žalobkyne podľa § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka.

2.2. K námietkam, ktoré sa vzťahovali na čas, kedy bol poručiteľ hospitalizovaný, kedy ho žalobkyňa ani raz nenavštívila, hoci mala vedomosť o jeho onkologickom ochorení, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vychádzal z právneho názoru, že dôvody vydedenia musia existovať v čase pred prejavom poručiteľovej vôle urobenej v listine o vydedení a teda, že existencia dôvodov vydedenia sa posudzuje vždy za obdobie pred napísaním listiny o vydedení. Listina o vydedení spolu so závetom boli spísané v roku 2001, pričom hospitalizácia poručiteľa bola krátko pred jeho smrťou (zomrel XX.XX.XXXX), teda namietané skutočnosti o návšteve žalobkyne poručiteľa v nemocnici krátko pred jeho smrťou sú právne irelevantné, pričom odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že žalované ani neoznámili vážny stav poručiteľa žalobkyňi, ale ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobkyňa sa o jeho stave dozvedela od známeho. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalované 1/ až 3/ (ďalej aj „dovolatelia“), ktoré odôvodnili tým, že súdu nižších inštancií nesprávnym procesným postupom znemožnili strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je odvolacím súdom rozhodovaná rozdielne a napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Namietali, že súdy nižších inštancií sa zamerali na neprejavovanie opravdivého záujmu žalobkyne poručiteľa vyvolané samotným poručiteľom, ale nezaoberali sa neprejavovaním opravdivého záujmu žalobkyne o poručiteľa vyvolané samotnou žalobkyňou. Výpovede svedkov, ktorí vypovedali v prospech žalobkyne považovali za účelové a zavádzajúce, nakoľko sa jednalo o blízkyh príbuzných. Boli názoru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa bola pod silným vplyvom svojej matky. Namietali, že v čase

spísanie závetu dňa 12.07.2001 žalobkyňa bola plnoletá, svojprávná a nič jej nebránilo sa skontaktovať so svojím otcom, aby sa dozvedela, čo bolo príčinou rozpadu manželstva jej rodičov, keď nemožno hádzať vinu za rozpad manželstva iba na jedného z manželov. Ďalej namietali, že žalobkyňa mala mnoho možností navštíviť svojho otca, čo však nevyužila. Konštatovali, že žalobkyňa sa podanou žalobou snaží získať neoprávnený majetkový prospech na ich úkor a jej doterajšie správanie a konanie je v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu sa domáhali, aby toto jej konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi nepoživalo súdnu ochranu. Dovolatelia navrhli, aby dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie i rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolatelia opierajú prípustnosť svojho dovolania o ustanovenia § 420 písm. f) CSP (porušenie práva na spravodlivý proces) a § 421 ods. 1 CSP (nesprávne právne posúdenie veci, resp. odklon od ustálenej rozhodovacej praxe). Žalobkyňa bola toho názoru, že ani jeden z týchto dovolacích dôvodov nie je v preskúmvanej veci naplnený, keď z obsahu dovolania žalovaných je možné až v závere vyvodiť, ktoré dovolacie dôvody sú vymedzené a tieto z hľadiska náležitosti neobsahujú potrebný argumentačný popis na základe ktorého by bolo možné jednoznačne vymedziť tzv. dovolací rozsah.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP, časť vety pred bodkočiarkou), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd pripomína, že pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. V súdnej veci dovolatelia v dovolaní síce uplatnili dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, ale v súlade s § 431 ods. 2 CSP nešpecifikovali, v čom konkrétne spočíva vada zmätočnosti konania predpokladaná v § 420 písm. f) CSP. Dovolanie obsahuje iba rekapituláciu skutkového stavu prejednávaneho sporu a dovolatelia v ňom vyjadrujú všeobecný nesúhlas s rozhodnutiami súdov nižších inštancií bez uvedenia relevantných, resp. vecných argumentov vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu. Ani z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) nie je možné vyvodiť, v čom podľa názoru dovolateľov spočíva nesprávny procesný postup odvolacieho súdu vo vzťahu k dôvodom prijatého rozhodnutia. Dovolatelia tak nevymedzili uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, keďže neuviedli, v čom vidia nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým im mal v spore znemožniť, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť dovolania aj z § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená a zároveň aj z § 421 ods. 1 písm. c) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Na to, aby dovolací súd mohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 431 až § 435 CSP.

13. V posudzovanom prípade dovolatelia uviedli, že prípustnosť dovolania vyvodzujú z § 421 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP, ale z dovolania nie je zjavné, v čom presne by malo nesprávne právne posúdenie sporu spočívať, pretože relevantnú, resp. žiadnu právnu otázku neformulujú a táto nevyplýva ani z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP). Inými slovami, dovolatelia určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedli konkrétnu právnu otázku riešenú dovolacím súdom, na ktorej vyriešení spočívalo jeho rozhodnutie a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola ešte riešená a neuviedli ani to, ako mala byť táto právna otázka riešená správne. Zároveň neuviedli ani právnu otázku, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolatelia teda nevymedzili právnu otázku, ktorá by bola relevantná v zmysle kritérií stanovených v § 421 ods. 1 písm. a) [prípadne písm. b) alebo c)] v spojení s § 432 CSP. Len všeobecné konštatovanie dovolateľov o nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu či prostá polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu nezodpovedajú požiadavkám pre vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu predpokladaným v § 421 ods. 1 v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

14. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd vo vzťahu k obom uplatneným dovolacím dôvodom zdôrazňuje, že v zmysle § 428 CSP je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a tento dovolací dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže. Pokiaľ by dovolací súd nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a pristúpil by k posúdeniu jeho dôvodnosti, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP.

15. Podľa § 447 písm. f) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

16. V kontexte uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ až 3/ odmietol podľa § 447 písm. f) CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.